

ט"ו בשבט = שלימות בעבודת השם

יום חמשה עשר בשבט הוא מקביל ליום חמשה עשר באב. שניהם נחשבים לחודש החמישי או חודש האחד עשרה, כיון שציהדות יש ספירה מחודש ניסן וספירה מחודש תשרי ושניהם אמת ולכן הם מקבילים. וממעלותיו הקדושות של יום הק' ויו"ט ט"ו באב, נלמד מהי עומק מהותו והשמחה ביום חמשה עשר בשבט.

מובא בחז"ל לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים. דהיינו חמישה עשר באב הוא יום של שלימות כיום הכיפורים, ויום הכיפורים הוא יום שמחה כחמישה עשר באב.

יוה"כ זה יום של מחילה סליחה וכפרה, יום של טוהר וטהרה, יום של צהירות בגילוי שכינה אפילו לפחות שבפחותים שבעים. ומלמדים אותנו חז"ל, שטוהר טהרה גילוי שכינה מחילה סליחה וכפרה, נעשים ומתהוים רק על ידי פעולות שלימדונו חז"ל בחמישה עשר באב אותם פעולות קודש שייכים לימי השבועיים וחמשה עשר בשבט.

ואלו הן: א. שלימות בתפילה, שלימות עמי המערכה, עבודה שכלל זה תפילה. ב. שמחה בשמחת הזולת שלא על מנת להקבל פרס, נתנו הרוגי ביתר לקבורה חסד של אמת. ג. אהבת הזולת ללא אינטרס אישי אהבה כנה ואמיתית, הותרו שבטים לבא זה בזה. ד. להתמיד ולהוסיף שקידה בלימוד ועסק התורה, ה. שיעבוד אדם על מידותיו ולא יתנשא כלל על זולתו, שזה כל ענין ההתחברות והנישואין כמו שאמרו חז"ל "תרד קלת ועוד קלת מהגאווה הטפפית שלך וראה חיים עם אשה אשר אהבת".

חמש נקודות הללו הם שמחת יום ט"ו באב וט"ו בשבט. ובהם שורש פעולות ומאווה עשה ולא תעשה לאורייתא שבין אדם לחבירו, ואלו שיש בהם הנהגות הנ"ל זוכים לחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה. ולצרכת פירותך מתוקים ולכלך נאה. אכי"ר.

אהבת עולם אהבתנו

השבת פרשת יתרו אנחנו קוראים שנים מקרא ואחד תרגום עם רש"י ורמב"ן את ההתהליך שהקב"ה צוה בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. צוה בנו אהב אותנו אוהב אותנו. ואנחנו אוהבים אותו עד כדי שקבלנו עלינו בשמחה וצטוב לצב לעשות את כל רצונו ית"ש בשלימות

אהבה. בשפת העם היא מילת קסם, מילת נימוס, שונא יכול להגיד לשונאו "אוהב אותך אחי" בנימה מאיימת. יש משתמשים במילת האהבה נסיון להחליף את החושים של הזולת ואז לשלוט עליו, לקבל ממנו דבר שלא מגיע להם, או כדיצורים מסוג זה מהוה קרש קפיצה להיות ראש הקהיל או ההיררכיה בכל מקום לפי מנהגיו. אהבת הבורא את עם ישראל. זה לא סלנג אלא אהבה שהאהוב והנאהב מעידים זה על זה שזה אהבת אמת. עם ישראל מעיד בתפילה כל יום "אהבת עולם אהבתנו אבינו אב הרחמן" כל יום אנחנו מעידים "אשר צוה בנו מכל העמים" הקב"ה צוה לכהנים לצרף אותנו באהבה. אהוב האוהב אותנו הוליא אותנו מעבדות לחירות, וקרא לנו בניס אתם להקם אלוקיכם. נתן לנו שבת ותורה, מתנות מאורכר גנזיו שזה הויה של אהבה אמיתית, הקב"ה לא מבקש מאיתנו תמורה לאהבתו אלא מבקש שנסמר את האהבה ולא נקלקלה כמו נאהב ששמח כל יום במתנות שנתן לו אהובו. וזהו ייחודו של יום מתן תורתנו, שמתחדש באותו יום געגועים וחשק עזים לאוהב אותנו שנגלה ונמשך געגועי אהבה אליו יתצדך וכך נזכה לקבל את התורה באהבה בשמחה וצטוב לצב אהבת עולם אהבתנו אהבה. בשפת העם היא מילת קסם, מילת נימוס, שונא יכול להגיד לשונאו "אוהב אותך אחי" בנימה מאיימת. יש משתמשים במילת האהבה נסיון להחליף את החושים של הזולת ואז לשלוט עליו, לקבל ממנו דבר שלא מגיע להם, או כדיצורים מסוג זה מהוה קרש קפיצה להיות ראש הקהיל או ההיררכיה בכל מקום לפי מנהגיו. אהבת הבורא את עם ישראל. זה לא סלנג אלא אהבה שהאהוב והנאהב מעידים זה על זה שזה אהבת אמת. עם ישראל מעיד בתפילה כל יום "אהבת עולם אהבתנו אבינו אב הרחמן" כל יום אנחנו מעידים "אשר צוה בנו מכל העמים" הקב"ה צוה לכהנים לצרף אותנו באהבה. אהוב האוהב אותנו הוליא אותנו מעבדות לחירות, וקרא לנו בניס אתם להקם אלוקיכם. נתן לנו שבת ותורה, מתנות מאורכר גנזיו שזה הויה של אהבה אמיתית, הקב"ה לא מבקש מאיתנו תמורה לאהבתו אלא מבקש שנסמר את האהבה ולא נקלקלה כמו נאהב ששמח כל יום במתנות שנתן לו אהובו. וזהו ייחודו של יום מתן תורתנו, שמתחדש באותו יום געגועים וחשק עזים לאוהב אותנו שנגלה ונמשך געגועי אהבה אליו יתצדך

וכך נזכה לקבל את התורה באהבה בשמחה וצטוב לצב